

PARLAMENT DE CATALUNYA

Presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas

DIARI DE SESSIONS

Sessió del dia 25 de juny del 1936

SUMARI

A les set i tretze minuts de la vetlla s'obre la sessió, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Es llegeix i aprovada l'acta de la sessió anterior.

Ordre del dia:

Continuació de la discussió del dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei referent a la successió intestada.

Art. 18. Lectura d'una esmena dels senyors Rovira i Roure, Carreres i Artau, Vallès i Pujals i Duran i Ventosa. La Comissió, abans de pronunciar-se, interessa unes explicacions dels signants de l'esmena, les quals dóna el senyor Rovira i Roure. Resposta del senyor Andreu, per la Comissió, no acceptant l'esmena. Rectifiquen els senyors Rovira i Roure i Andreu, i el primer retira l'esmena.

Se suspèn el debat.

Lectura d'un Projecte de Llei creant la Caixa de Previsió Municipal de Catalunya. Passa a la Comissió corresponent.

Represa de la discussió del dictamen sobre successió intestada.

Es aprova l'art. 18.

Art. 19. S'aprova sense discussió.

Art. 20. Es llegeix una esmena de la Minoria d'Unió Socialista, que retiren els seus signants. S'aprova l'article sense discussió.

Art. 21. Es aprova sense discussió, després de donar per retirada una esmena de la Minoria d'Unió Socialista.

Art. 22. S'aprova sense discussió.

Art. 23. El senyor Rovira i Roure defensa una esmena que signa juntament amb els senyors Carreres i Artau, Vallès i Pujals i Duran i Ventosa, que la Comissió ha declarat no admetre. Resposta del senyor Andreu, per la Comissió. Els senyors Rovira i Roure i Andreu rectifiquen, i el primer retira l'esmena.

Lectura d'una addició a l'article, presentada pels senyors Duran i Ventosa, Rovira i Roure, Secanell i Vallès i Pujals. A petició del senyor Duran i Ventosa, l'addició queda en estudi de la Comissió, i, per tant, se suspèn la discussió d'aquest article.

Art. 24. El senyor Rovira i Roure defensa una esmena de la Minoria de Lliga Catalana, que la Comissió no ha acceptat. Li respon el senyor Andreu, per la Comissió. El senyor Rovira i Roure retira l'esmena.

Se suspèn el debat.

Lectura d'una Proposició de Llei encaminada a donar per finida la vida legal d'aquells Ajuntaments les minories dels quals foren renovades governativament en el període comprès entre el 6 d'octubre del 1934 i el 19 de febrer darrer, amb la corresponent convocatòria de noves eleccions. La Proposició de Llei va signada pels Diputats senyors Ruiz i Ponsetí, Fronjosà, Lloret, Gerhard i Simó i Bofarull. Passa a la Comissió.

Votació definitiva de la Llei autoritzant el Govern de la Generalitat per a publicar novament el text refós de la Llei de Contractes de Conreu, rectificant els errors materials observats en el text del 21 de setembre del 1934. És aprovada la Llei en votació ordinària, per unanimitat i amb el quòrum reglamentari.

Ordre del dia per a la sessió de divendres.

S'aixeca la sessió a les vuit i catorze minuts de la vetlla.

A les set i tretze minuts de la vetlla s'obre la sessió, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

És llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior.

ORDRE DEL DIA

Continuació de la discussió del dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei referent a la successió intestada

(Es dona lectura a l'art. 18 del dictamen:)

«Art. 18. L'adoptat i els seus descendents tenen en relació a l'adoptant, els mateixos drets successoris que els descendents d'aquest.»

(Entren els honorables senyors Consellers de Justícia i Dret, de Finances, d'Obres Públiques i d'Economia i Agricultura.)

(Un senyor Secretari dona lectura a la següent

«ESMENA a l'art. 18

S'afegirà a l'esmentat article un segon paràgraf redactat així:

«Els recollits de Cases d'Assistència Social que convisquin amb el causant des de més d'un any o que si no hi conviuen per ésser majors d'edat hi hagin conviscut per més de deu anys, es consideren a aquest efecte com a fills adoptius, sempre que haguessin complert amb els tràmits administratius de la Casa d'Assistència Social d'on procedeixen, encara que no hagin formalitzat l'adopció.»

Palau del Parlament, 18 de juny del 1936. — Rovira i Roure. — Carreres i Artau. — Vallès i Pujals. — Duran i Ventosa.»

El Sr. PRESIDENT: La Comissió accepta l'esmena?

El Sr. ANDREU: La Comissió desitjaria abans de pronunciar-se en un sentit d'acceptar o de refusar l'esmena, escoltar les explicacions dels seus signants.

El Sr. ROVIRA I ROURE: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Rovira i Roure.

El Sr. ROVIRA I ROURE: Senyors Diputats: Breus paraules per a defensar aquesta esmena i veure si tinc la sort de convèncer els membres de la Majoria de la Comissió.

Els motius pels quals he estimat necessari sol·licitar aquesta addició a l'art. 18 del Projecte de Llei sobre successió intestada, és precisament perquè en moltes ocasions, especialment en famílies que tenen petit patrimoni, però que són en realitat famílies modestes, el desig de tenir una successió els porta moltes vegades a acudir a les cases d'Assistència Social i allí recollir un infant d'aquestes cases, al qual conceptuen des d'aquell moment com a fill. Algunes vegades, en efectuar-se aquest acte, la finalitat del qual és precisament la de venir a assegurar una successió que la naturalesa no ha donat, aquella bona gent adopten el fill en qüestió, però altres vegades, precisament per la circumstància de què es tracta de famílies que no tenen una posició social extraordinària, sinó que pel contrari, el seu patrimoni és reduït, moltes vegades prescindeixen dels tràmits de l'adopció, i aleshores, exclusivament, continuen conceptuant com a fill aquell infant, al qual no solament presten aliments i educació, sinó que inclús el consideren com un vertader membre de la família; i pot donar-se el cas, moltes vegades, que la dissort porti com a conseqüència que, amb tot i el desig d'aquests pares adoptius, però que si bé són pares adoptius en una realitat, no ho són, segons la llei, per un oblit o qualsevol altra circumstància, aquell desig que ells havien tingut no s'ha plasmat en un testament, sigui com hem dit per oblit o sigui per qualsevol altre motiu; i si nosaltres entenem que la successió intestada representa precisament el suplement que la llei ve a establir per als casos que no s'hagi testat i pressuposa la successió intestada, quins eren els desigs del causant, és indubtable que en aquests casos en què l'adopció aquesta s'ha fet precisament o aquesta similar a l'adopció, s'ha fet precisament per a tenir un successor, un successor que, a més, ha conviscut amb ells i quan es fa gran els ajuda a treballar, és indubtable que la llei ha de venir a

recollir aquesta presumpció que indubtablement s'havia establert en l'ànim d'aquells individus en anar a la Casa d'Assistència Social a recollir aquell minyó.

(*Entren els honorables senyors Consellers de Governació i de Cultura.*)

Però jo dic més, perquè per raons de la meua carrera m'he trobat en casos vertaderament llastimosos. Si nosaltres admetem l'assimilació que jo proposo en aquest article, en el moment en què es produeixi la successió i pugui anar a parar a aquest infant o a aquest fill que pot ésser ja major l'herència en qüestió, hi haurà possibilitat que l'aplicació dels Drets Reals es faci per la tarifa corresponent als adoptats, als fills adoptius, perquè el més llastimós del cas és que generalment ens trobem que quan es nomena hereu a un adoptat, per aquesta forma, pel sol fet de no haver-se formalitzat l'adopció, se li aplica la tarifa de Drets Reals crescutíssima, la tarifa corresponent als estranys, i això, com deia abans, es dona generalment en aquells casos en què es tracta de patrimoni reduïts i porta, com a conseqüència, la desaparició gairebé tota del patrimoni en qüestió.

Per això jo desitjaria que es reculli amb aquesta esmena aquest esperit d'humanitat, que ha estat recollit, no sols en les ciutats, sinó també, però molt generalitzat, en els pobles rurals i precisament entre famílies de patrimoni d'escassa quantia. Així espero que d'aquesta forma, no solament es realitza un acte d'humanitat, sinó que es vindrà a recollir també allò que en definitiva representava el desig dels que havien anat a una Casa d'Assistència Social a recollir aquell nen o nena que ha conviscut amb ells.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. ANDREU: Senyors Diputats: La Comissió, sentint-ho molt, no pot acceptar l'esmena defensada pel senyor Rovira i Roure, per creure que tal com ve redactada, si bé està inspirada en uns bons sentiments, podria ésser niu de moltes discussions, perquè es tracta d'aquests recollits de Cases d'Assistència que podrien portar també una sèrie de conflictes. I com sigui que fàcilment es pot fer l'adopció i ja hi ha el camí legal per a fer-la, nosaltres no hem de legislar per uns senyors que no vulguin fer allò que la llei diu, perquè seria impossible salvar tots aquells casos en què es prescindeix de la llei.

Per aquests motius, la Comissió prega que sigui retirada l'esmena i, cas de no retirar-la, nosaltres haurem de demanar que sigui posada a votació.

El Sr. ROVIRA I ROURE: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Rovira i Roure.

El Sr. ROVIRA I ROURE: Lamento, senyors Diputats, les paraules pronunciades pel senyor President de la Comissió de Justícia i Dret, perquè, en realitat de veritat, amb el criteri mantingut pel senyor Andreu hauríem d'arribar a la conclusió que és necessari suprimir tota la successió intestada si diu que quan es descuidi una cosa i quan no es facin determinats tràmits no ha de suplir la llei aquell criteri que

podria tenir el causant; arribaríem, doncs, a la conclusió que tot aquell que no hagi fet testament no necessita tan sols ni la successió intestada.

A mi em sembla que si el senyor Andreu hagués dit que aquesta era una qüestió que s'hauria pogut resoldre en tractar de regular l'adopció, això seria en certa forma admissible...

El Sr. ANDREU: Exacte.

El Sr. ROVIRA I ROURE: ... però jo hauria contestat al senyor Andreu que amb motiu de l'Estatut Interior de Catalunya em va prometre una cosa sobre successió intestada que ara m'ha promès per una altra ocasió, i em temo que ara podria passar una cosa semblant i no fos recollida la meua suggerència.

El Sr. ANDREU: Ja tinc un argument per a contestar-li.

El Sr. ROVIRA I ROURE: Jo entenc que en la regulació de la successió intestada, precisament, sí que la llei ha volgut venir a establir el criteri que en quant no s'ha fet testament se suposa que d'haver-lo fet el causant hauria nomenat hereus a les persones que segons la llei van a succeir-lo intestat.

Per aquesta qüestió, és indubtable que el cas que jo presentava és generalment el d'aquells nens que s'han recollit i que s'entén pel que respecta d'ell que representa el successor d'aquells que l'han recollit. Però diu el senyor Andreu que si volien fer això, ja teníem el mitjà de fer-ho amb un expedient d'adopció; i jo li contestaria que aquest mitjà topa amb moltes dificultats, perquè les despeses són més reduïdes en el cas de fer un testament que no pas en el de fer un expedient d'adopció, i si la resposta del senyor Andreu hagués estat en el sentit que es podia haver fet testament, per això jo argumentava com ho he fet dient que hauríem hagut de prescindir de la successió intestada. Jo he d'advertir el senyor Andreu que els expedients d'adopció, en general, són cars, que porten com a conseqüència una tramitació davant del Jutjat i després una compareixença davant de Notari, i això representa un conjunt de despeses, i que en els casos a què ens referim interessa molt la reducció de despeses, per quant es tracta en general de famílies de posició modesta i si se'ls imposa aquestes càrregues, aleshores aquests pobres no podran gaudir d'aquesta successió que es demana per a ells, perquè vindrà una liquidació de Drets Reals de tal naturalesa que s'emportarà una gran part d'aquella petita herència.

Es tracta d'una cosa de misericòrdia que demanem per aquests xicotets, i és per això que insisteixo que la Comissió accepti l'esmena. No obstant, si la Comissió no vol acceptar-la, jo no demanaré votació i la retiraré, però demano que es fixin que es tracta d'una cosa de consciència i d'un cas de protecció als humils, i a la vegada de solucionar un problema d'aquelles persones més modestes dels pobles petits de l'alta muntanya de la nostra terra i, precisament, de persones que més necessiten de protecció.

El Sr. ANDREU: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. ANDREU: Jo he de dir al senyor Ro-

vira i Roure que, encara que la idea em sembla bona, ha fet ell mateix tants arguments en contra de la seva pròpia tesi, que gairebé és inútil que jo n'afegeixi cap de nou. Jo crec que, en tot cas, aquesta és una cosa que s'ha de tenir en compte en la llei sobre adopció, i crec que això no és matèria per a discutir-se en aquest Projecte de Llei de successió intestada. Jo no discuteixo el fons de l'esmena de la V. S., fons que crec que és humà i que està bé; però, d'altra banda, tampoc no vull prometre-li res, escarmentat comestic per haver-li fet ja una promesa una altra vegada. Per tant, com que la Comissió no pot acceptar l'esmena, jo li prego que la retiri.

El Sr. ROVIRA I ROURE: Retiro l'esmena.

El Sr. PRESIDENT: Resta retirada l'esmena. Es suspèn aquest debat per tal de donar lectura a un Projecte de Llei.

Lectura d'un Projecte de Llei creant la Caixa de Previsió Municipal de Catalunya

(Un senyor Secretari dona lectura al següent

«DECRET

Com a President de la Generalitat de Catalunya, a proposta del Conseller de Governació i d'acord amb el Consell Executiu,

Decreto:

Article únic. És autoritzat el Conseller de Governació per a presentar al Parlament de Catalunya un Projecte de Llei creant la Caixa de Previsió Municipal de Catalunya.

Barcelona, 25 de juny del 1936. — Lluís Companys. — El Conseller de Governació, J. M.ª Espanya.»

(L'honorable senyor Conseller de Governació passa a acupar la tribuna de Consellers i dona lectura al següent Projecte de Llei:)

«AL PARLAMENT

Un dels més delicats problemes municipals és el relatiu als drets passius dels funcionaris.

El problema és doble. D'una banda, és precís satisfer els justos anhels dels que dediquen llur temps, llurs coneixements i llurs intelligençies al servei del Municipi, organitzant de manera adequada el règim de jubilacions i pensions d'aquests en forma que acabi amb la inseguretat i inquietud que l'actualment en vigor suposa. D'altra banda, cal atendre les imperioses i ineludibles exigències de les hisendes locals, que cada dia que passa veuen augmentades, de manera esfereïdora, les obligacions en matèria de drets passius, regularitzant llurs despeses per aquest concepte i àdhuc afranquant-les, en el possible, de la cura i de la càrrega que l'efectivitat dels dits drets exigeix i representa.

La Conselleria de Governació, que tracta d'agermanar l'eficàcia de la gestió burocràtica amb el contingut democràtic de les Corporacions, i harmonitzar els drets dels funcionaris amb les

possibilitats econòmiques de les administracions, tenint en compte la importància de la qüestió dels drets passius del personal municipal i la necessitat de procedir de manera immediata al seu endegament, i recollint la directriu assenyalada pel Parlament català amb motiu de la discussió dels articles 221 i 222 de la Llei Municipal, ha adreçat les seves primeres tasques de reglamentació dels preceptes de la legislació municipal i d'estructuració de la vida local a l'establiment d'un nou règim de drets passius, a la creació d'una Caixa de Previsió Municipal.

La característica de la present projecció, dibuixada amb gran reeiximent per la Comissió assessora a l'efecte designada, és simplement la d'organitzar el règim dels drets passius dels funcionaris municipals de manera científica, és a dir, damunt bases matemàtiques i estadístiques.

Hom ha entès que l'organització tècnico-actuarial és l'únic mitjà per a garantir als funcionaris el pagament de les pensions i als Ajuntaments l'equilibri dels Pressupostos; de no establir-se unes normes tècniques arribaria un dia en què els Ajuntaments catalans no podrien pas fer front a la càrrega, avui ja molt feixuga i cada vegada més voluminosa, que comporta el pagament dels drets passius.

Tanmateix ha estat precís respectar els drets adquirits pels actuals funcionaris, drets que són reconeguts amb tota plenitud i integritat, sense el més mínim perjudici per a llurs titulars.

Amb els esmentats propòsits i orientació, el Conseller de Governació, d'acord amb el Consell Executiu, té l'honor de sotmetre a la deliberació del Parlament de Catalunya el següent

PROJECTE DE LLEI

Capítol I

Disposicions generals

Art. 1.er És creada la Caixa de Previsió Municipal de Catalunya, integrada per tots els Ajuntaments catalans agrupats obligatòriament en règim de Mutualitat per a la realització dels drets passius de llurs funcionaris amb subjecció al present Estatut i al que determini el Reglament de Funcionaris Municipals de Catalunya.

Art. 2.ª Ultra el pagament dels subsidis corresponents als drets passius dels funcionaris municipals de Catalunya i, precisament, per a poder atendre'ls degudament, serà funció de la Caixa la recaptació de totes les quotes i aportacions ordinàries i extraordinàries a què fa referència aquest Estatut.

Art. 3.er La Caixa de Previsió Municipal no podrà estendre les seves activitats a la cobertura d'altres riscos que els que són objecte del present Estatut.

Art. 4.er La Generalitat de Catalunya, no obstant, podrà encomanar a la Caixa de Previsió Municipal la realització dels drets passius dels seus funcionaris, amb subjecció a les mateixes normes que determina el present Estatut i de

conformitat amb les disposicions del corresponent Reglament.

Art. 5.^è La Caixa de Previsió Municipal tindrà personalitat jurídica per adquirir, alienar i posseir béns, contraure obligacions i exercitar accions i excepcions civils, administratives i criminals de tota mena.

Art. 6.^è La Caixa de Previsió Municipal subsistirà per temps indefinit i tindrà el seu domicili a Barcelona.

Capítol II

Drets passius

Art. 7.^è De conformitat amb el que preceptui el Reglament de Funcionaris Municipals de Catalunya, els drets passius que realitzarà la Caixa seran :

a) Els que corresponguin als funcionaris actualment traspassats o jubilats.

b) Els que tinguin reconeguts els funcionaris actualment en servei actiu.

c) Els que resultin del règim actuarial que estableix l'esmentat Reglament per als funcionaris l'ingrés en nòmina dels quals sigui efectuat des del 1.er de gener del 1937.

Art. 8.^è Els Ajuntaments vindran obligats a trametre a la Caixa la relació de tots els funcionaris municipals classificats segons l'article precedent i a notificar-li totes les variacions i augmentos de les respectives plantilles.

Art. 9.^è Als efectes de l'apartat b de l'article 7.^è, hom entendrà com a drets passius reconeguts els que siguin declarats a la Caixa de Previsió abans dels tres mesos de la seva constitució en fulls signats per l'Alcalde i el funcionari que els seran oportunament tramesos des de la Caixa.

Art. 10. Abans del mateix termini els Ajuntaments trametan a la Caixa un exemplar, degudament autoritzat, del respectiu Reglament de Funcionaris, i, en el cas de no tenir-lo aprovat, faran la corresponent comunicació.

En el successiu serà tramès a la Caixa, en el mateix termini, un exemplar de tots els Reglaments esmentats que siguin aprovats, tant els redactats de bell nou com els que sofreixin modificació. Qualsevol augment en els drets passius serà a càrrec de la Corporació que l'estableixi.

Art. 11. Els drets passius a què fan referència els apartats a i b de l'art. 7.^è seran atesos per la Caixa amb les partides que a l'efecte hauran de consignar els respectius Ajuntaments en Pressupost.

Els drets passius a què fa referència l'apartat c de l'esmentat article, regulats científicament, seran atesos mitjançant la percepció per la Caixa d'una quota mensual del 12 per 100 dels havers actius de cada funcionari.

La distribució de la quota serà :

9 per 100 a càrrec de l'Ajuntament.

3 per 100 a càrrec del funcionari.

La part de quota a càrrec del funcionari serà retinguda del sou per a fer-ne pagament a la Caixa.

Art. 12. Tant les aportacions municipals a què fa referència l'article precedent com la part

de quota retinguda al funcionari tindran el mateix caràcter de preferència que els sous dels funcionaris.

Els Ajuntaments vindran obligats a satisfer aquestes quantitats trimestralment, durant el primer mes de cada trimestre ; tota demora donarà dret a la Caixa a establir un recàrrec d'un 6 per 100 anual en concepte d'interessos d'espera.

En el cas que aquest pagament fos retardat un trimestre, la Generalitat de Catalunya efectuarà la retenció dels cabals que corresponguin a l'Ajuntament morós per recàrrecs i participacions en tributs de l'Estat, de la Generalitat i Patent nacional de circulació d'automòbils, i els aplicarà, després de deduïdes les aportacions que li corresponguin, al compte de la Caixa de Previsió fins a la quantitat estrictament necessària per a cobrir la quota fixada.

Si aquesta atenció no fos suficient, queda facultada la Caixa per a embargar fins al 20 per 100 de tots els ingressos municipals per via d'apremi administratiu, quedant-li compresos aquells ingressos que efectuïn els representants dels Ajuntaments de Catalunya, els quals quedaran nomenats dipositaris de les quantitats embargades, de conformitat amb el que preceptuen les disposicions legals vigents i atenent-se al que disposa l'Estatut de Recaptació del 18 de desembre del 1928.

Art. 13. Constituïda la Caixa i conegudes les estadístiques corresponents als funcionaris actualment en servei actiu serà proposada als Ajuntaments una solució per a evitar que la càrrega dels drets passius d'aquests funcionaris esdevingui insuportable al Pressupost municipal.

Aquesta solució serà orientada en el sentit que els Ajuntaments imposin anualment a la Caixa un tant per cent sobre el sou de cada funcionari, l'import del qual serà capitalitzat per la Caixa junt amb els extraordinaris que puguin produir-se. El que manqui fins a l'import dels drets passius que tingui reconeguts cada funcionari serà aportat pels Ajuntaments en el moment oportú.

L'estudi que la Direcció tècnica de la Caixa realitzarà sobre aquest punt serà sotmès a una Comissió formada per representants dels Ajuntaments catalans i dels funcionaris municipals i presidida per un delegat del Conseller de Governació. Els acords d'aquesta Comissió seran considerats com a part integrant d'aquest Estatut.

Art. 14. Les bases tècniques que haurà d'adoptar la Caixa per a garantir l'efectivitat dels drets passius a què fa referència l'apartat c de l'art. 7.^è seran les que resultin de l'aplicació de les taules A F i R F, a un tipus d'interès no superior al 3 1/2 per 100.

Art. 15. Les despeses generals de la Caixa seran pressupostades anualment i aniran a càrrec de la Generalitat de Catalunya, en compensació dels treballs que interessa i reclama dels funcionaris en actiu.

Art. 16. Els drets passius dels funcionaris municipals compresos als apartats b i c de l'article 7.^è seran millorats :

a) Pel producte de la venda del segell de previsió que serà creat amb aquest exclusiu objecte.

b) Per totes les aportacions voluntàries, concessions, donatius, llegats i subvencions de tota mena que lliurin a la Caixa qualsevol persona natural o jurídica.

Art. 17. Serà reconegut als funcionaris el dret de millorar llurs beneficis amb aportacions voluntàries, de les quals:

a) Les realitzades amb caràcter permanent, amb una quota prèviament concertada, milloraran el capital regulador dels drets passius.

b) Les realitzades amb caràcter eventual, com a quotes úniques, milloraran les pensions de jubilació.

La Caixa podrà no admetre l'assegurança complementària definida a l'apartat a quan el reconeixement mèdic realitzat pel facultatiu que ella designi així ho aconselli.

Art. 18. Les reserves que la Caixa pugui formar corresponents als drets passius a què fa referència l'apartat b de l'art. 7.^è seran invertides en una quantitat no inferior al 75 per 100 seguint les normes a què hagi de subjectar-se la inversió de les reserves corresponents als de l'apartat c del mateix article, i en el restant 25 per 100 en obres de caire cultural i d'assistència social (escoles, biblioteques, parvularis, Dispensaris d'urgència i hospitals) que realitzin els Ajuntaments catalans en la quantia que determini el Consell directiu, l'anualitat d'amortització de la qual no podrà excedir del 20 per 100 dels ingressos del seu pressupost i sempre que ofereixin les garanties conseqüents.

Art. 19. La Caixa reassegurarà les seves obligacions relatives a drets passius compresos en l'apartat c de l'art. 7.^è, en un consorci d'empreses d'assegurances a prima fixa, de nacionalitat espanyola, operants a Catalunya, tant de caràcter oficial com mercantil o social, autoritzades per l'Estat per a operar en el ram de vida i acceptades pel Consell directiu, previ informe favorable de la Direcció tècnica de la Caixa.

La reassegurança serà feta a prima pura i la Caixa participarà en els beneficis que pugui obtenir el consorci en un tant per 100, que serà fixat en el contracte de reassegurança.

Art. 20. El consorci reassegurador serà constituït als trenta dies de finit el termini que serà fixat oportunament per a formalitzar-hi llur adhesió les empreses que ho creguin convenient d'entre les que determina el precedent article.

La participació en la reassegurança de cada una d'aquestes empreses serà proporcional a l'import de les respectives reserves matemàtiques corresponents al ram de vida, deduïda la porció reassegurada.

Art. 21. El consorci comportarà la unitat d'inversions de la cobertura de les reserves, sense establir solidaritat entre les empreses que l'integrin.

Art. 22. Les empreses que integrin el Consorci estaran subjectes a la inspecció del servei actuarial de la Caixa quant a les reserves corresponents a aquesta reassegurança i a les inversions a ella afectes.

La Direcció tècnica de la Caixa elevarà al Consell directiu els informes corresponents, i si cregués que la situació d'alguna de les empreses

ho aconsella, proposarà la separació d'aquella del Consorci reassegurador, la qual cosa serà decidida pel Consell directiu seguint les normes assenyalades en el Contracte de reassegurança.

Art. 23. El Consorci reassegurador estarà regit per un Consell d'Administració, el Secretari del qual serà el Director tècnic de la Caixa.

La residència d'aquest Consell serà fixada a Barcelona.

Art. 24. La Caixa de Previsió podrà encomanar els seus serveis de tresoreria a una Caixa General d'Estalvi Popular.

L'estudi d'aquest punt serà fet immediatament de constituïda la Caixa.

Art. 25. La concessió dels subsidis corresponents als drets passius dels funcionaris municipals a què fa referència aquest Estatut, serà acordada mitjançant la instrucció d'expedient per a cada cas. La tramitació de l'expedient i l'acord de concessió o negació dels subsidis correspondrà a l'Ajuntament respectiu, previ informe de la Caixa de Previsió.

Si l'Ajuntament deixa transcórrer seixanta dies sense resoldre l'expedient per a la concessió del subsidi a què es contregui la petició, a instància de l'interessat en el cobrament del subsidi, la Caixa de Previsió procedirà a la tramitació i resolució de l'expedient sense ulterior tràmit.

Contra la negativa a la concessió dels subsidis els recursos procedents són els de la via contencioso-administrativa.

Art. 26. L'expedient per a la concessió de subsidis als beneficiaris haurà d'ésser incoat, a petició de part, entenent-se com a tal l'interessat en el cobrament, i l'últim Ajuntament o Corporació en la qual prestés o hagués prestat servei el funcionari causant, o d'ofici, en els casos que assenyalava el Reglament.

Art. 27. L'expedient per a la concessió de subsidis haurà d'estar integrat pels següents documents que aportaran els propis interessats.

Primer. — Si es tracta de jubilació, a petició de l'interessat, fonamentada en reunir les condicions d'anys de serveis o edat que els respectius Reglaments estableixin, caldrà:

a) Instància de l'interessat sollicitant la concessió del subsidi.

b) Full de serveis expressius amb tota claredat de les dates de nomenament, possessions i cessacions, els sous gaudits i els temps de serveis a cadascuna de les Corporacions en les quals hagués exercit el càrrec, expressant si fou en propietat o interinament.

c) Certificació de la partida de naixement.

Segon. — Tractant-se de jubilació a petició de l'interessat, fonamentada en impossibilitat física caldrà la documentació esmentada en el número anterior i dues certificacions lliurades per un metge designat per l'Ajuntament i altre per la Caixa de Previsió. En cas de desacord serà sotmès a la decisió del Col·legi de Metges de Catalunya.

Tercer. — Si es tracta de jubilació d'ofici per impossibilitat física, seran necessaris els documents b i c del n.º 1.er i les certificacions mèdiques del n.º 2.^a

Quart. — Tractant-se de jubilació acordada

d'ofici per complir o haver complert setanta anys d'edat, caldrà la documentació *b* i *c* del n.º 1.º

Cinquè. — Tractant-se de les pensions dels beneficiaris caldrà:

- a) Els documents del n.º 1.º
- b) Certificació de defunció del causant.
- c) Certificació del grau de parentesc amb el causant.
- d) Certificació del naixement del beneficiari.
- e) Fe de vida del beneficiari.

Sisè. — Tractant-se dels subsidis per a orfes caldrà:

- a) Els documents del n.º 1.º
- b) Certificació de defunció del causant.
- c) Certificació de defunció de la muller del causant.

d) Informe testifical acreditatiu de la personalitat dels fills.

e) Certificació del naixement de cada fill.

La notificació testifical podrà fer-se indistintament davant del Jutge municipal o davant l'Alcalde de la població on resideixi el peticionari.

Art. 28. Clos l'expedient i acreditat, si escau, el dret de l'interessat a l'auxili sol·licitat, la Caixa disposarà el seu immediat pagament en períodes ordinàriament mensuals. A petició de l'interessat podran diferir-se aquests pagaments per trimestres, semestres o anualitats completes. Començarà el dret a subsidi des de la cessació en el servei actiu i anirà inclosa en el primer pagament la quantitat pertocant el període de tramitació de l'expedient.

Capítol III

Règim i funcionament

Art. 29. La Caixa de Previsió Municipal estarà regida per un Consell directiu, el qual serà compost de:

Un President, que serà el Conseller de Governació o persona en qui delegui.

Un Vice-president, representant de l'Ajuntament de Barcelona.

Quatre Vocals, representant els restants Ajuntaments de Catalunya, els quals seran nomenats per la Federació de Municipis Catalans, d'entre

- a) Un representant de Municipis amb Pressupost ordinari de més d'1.000.000 de pessetes.
- b) Un representant de Municipis amb Pressupost ordinari de 500.000 ptes.
- c) Un representant de Municipis amb Pressupost ordinari de més de 100.000 ptes.
- d) Un representant de Municipis amb Pressupost ordinari de menys de 100.000 ptes.

Tres Vocals, representant els funcionaris municipals designats per les entitats següents:

- a) Col·legi Oficial del Secretariat d'Administració Local de Catalunya.
- b) Col·legi Oficial d'Interventors de Catalunya.
- c) Federació d'Obrers i Empleats municipals de Catalunya.

Art. 30. Actuarà de Secretari del Consell el Secretari del Comitè executiu que esmenta l'article 34. Assistirà també a les sessions del Consell

el Director tècnic de la Caixa amb veu, però sense vot.

Art. 31. Seran atribucions del Consell directiu:

- a) Orientar i fixar les normes de l'actuació de la Caixa.
- b) Assumir-ne la representació.
- c) Aprovar els contractes de reassegurança i tresoreria i la inversió de cabals, a proposta del Comitè executiu.
- d) Aprovar la Memòria anual i estats de comptes que confeccionarà el Comitè executiu.
- e) Interpretar aquest Estatut i resoldre els assumptes que no siguin previstos.
- f) Controlar tots els serveis de la Caixa.
- g) Nomenar els empleats a proposta del Comitè executiu, fixar-ne la retribució i hores de treball, i sancionar i separar del càrrec prèvia formació d'expedient els que no compleixin llur deure.

Art. 32. El Consell directiu es reunirà ordinàriament una vegada al mes i extraordinàriament quan el convoqui el President o bé ho demanin tres membres.

Art. 33. Els càrrecs del Consell directiu seran gratuïts, però seran assignades dietes per a la concurrència a les sessions i per als viatges que siguin realitzats per delegació de la Caixa.

Art. 34. La representació i direcció permanent de la Caixa correspondrà a un Comitè executiu integrat pel President del Consell directiu, un Director tècnic i un Secretari.

El Director tècnic serà Actuari matemàtic i el Secretari serà Advocat.

Art. 35. El President li serà atribuït:

- a) La direcció general de l'actuació de la Caixa interpretant les normes acordades pel Consell directiu.
- b) La signatura de la Institució.
- c) L'autorització dels actes i contractes que celebri la Caixa.
- d) El servei general de cabals.

Art. 36. Correspondrà al Director tècnic:

- a) L'elaboració dels contractes de reassegurança i tresoreria i la proposició de la inversió de fons.
- b) El control de les empreses que formin el Consorci reassegurador quant a la part afecte a reassegurança.
- c) Determinar la quantia de cada subsidi i autoritzar-ne la concessió.
- d) Dirigir els serveis tècnics de la Caixa.
- e) Assessorar el Consell i el Comitè executiu en totes les qüestions tècniques pertinents.

Art. 37. Correspon al Secretari:

- a) La direcció dels serveis administratius de la Caixa amb el control de la direcció administrativa del personal.
- b) La tramitació dels expedients per a la concessió de subsidis.
- c) La gestió administrativa de tots els assumptes de la Caixa.
- d) L'assessorament al Consell i al Comitè executiu en totes les qüestions de dret que siguin plantejades.

Art. 38. El Comitè executiu de la Caixa redactarà una Memòria anual, que, després d'apro-

vada pel Consell directiu, serà tramesa a tots els Ajuntaments catalans.

La Memòria versarà sobre la marxa de la Institució i contindrà el balanç, compte de guanys i pèrdues, estadístiques del desenvolupament de la Caixa, inversió de fons, reasserurança i presupost.

Art. 39. La comptabilitat serà considerada com un servei d'estadístiques, les quals hauran d'ésser portades científicament per tal de servir de base al càlcul de les reserves de la Caixa.

En serà encarregat un Actuari, el qual dependrà directament del Director tècnic.

Art. 40. Excepte el President, tots els càrrecs remunerats de la Caixa seran coberts per oposició pública.

El Tribunal que ha de jutjar el Director tècnic serà format per un Delegat del Conseller de Governació, per un Actuari, catedràtic a l'Escola d'Alts Estudis Mercantils de Barcelona i per l'Assessor actuarial de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis.

El que ha de jutjar el Secretari serà format per l'esmentat Delegat, per un Advocat, Professor de l'Escola d'Administració Pública i pel Cap dels Serveis de la Cooperació del Departament d'Economia i Agricultura.

Els altres Tribunals seran formats pel Comitè executiu de la Caixa.

Disposicions transitòries

Article únic. — La Caixa de Previsió Municipal serà organitzada immediatament d'aprovat aquest Estatut i començarà el seu funcionament el 1.er de gener del 1937.

Barcelona, 25 de juny del 1936.)

(Passa a la Comissió.)

Represa de la discussió del dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei referent a la successió intestada

(S'aprova l'art. 18.)

(Es dóna lectura a l'art. 19 :)

«Art. 19. L'ascendent més pròxim exclou el més remot, encara que sigui de línia distinta.

Si només hi ha ascendents i són de línia diversa i del mateix grau succeeixen en una meitat els de la línia paterna i en l'altra meitat els de la materna. Si dins d'alguna línia hi ha diversos ascendents, succeiran per caps.»

(No hi ha presentat cap vot particular ni cap esmena. L'article s'aprova sense discussió.)

(Es dóna lectura a l'art. 20 :)

«Art. 20. Si concorren a l'herència solament germans dobles o solament nebots, fills de germà doble premort, encara que siguin de diverses estirps, la successió es farà per caps.»

(Es llegeix la següent

«ESMENA

Restarà suprimit l'art. 20.

Palau del Parlament, 22 de maig del 1936. —

Ruiz i Ponsetí. — Fronjosà. — Gerhard. — Comorera.)

(L'esmena és retirada pels seus signants. S'aprova l'article sense discussió.)

(Es dóna lectura a l'art. 21 :)

«Art. 21. Si concorren ascendents amb germans dobles, la successió es farà per caps.

Si ultra els ascendents i germans dobles o solament amb els ascendents, o solament amb els germans dobles, concorren nebots, fills de germà doble premort, l'herència es dividirà en tantes parts com siguin, en cada cas, els ascendents, els germans vius i les estirps de nebots. Els germans unilaterals i els nebots fills de germans unilaterals premorts, percebran en cas de concurrència amb algun dels parents, la meitat de la porció que els hi correspondria en l'herència a cadascun d'ells si fossin germans o fills de germans de doble vincle.

La participació dels ascendents no podrà mai ésser menor de la quarta part de l'herència.»

(Es llegeix la següent

«ESMENA

Restarà suprimit l'art. 21.

Palau del Parlament, 22 de maig del 1936. — Ruiz i Ponsetí. — Fronjosà. — Gerhard. — Comorera.)

(L'esmena és retirada pels seus signants. L'article és aprovat sense discussió.)

(Es dóna lectura a l'art. 22 :)

«Art. 22. Si en qualsevol dels casos de concurrència expressats en el paràgraf segon de l'article anterior hi ha una sola estirp de nebots, aquests percebran, per caps, el que correspongui a l'estirp. Si són dues o més, s'acumularan les parts que corresponguin a les estirps cridades i tots els nebots que les integrin succeiran en el conjunt per caps.

Quan la porció corresponent a algun dels nebots esdevingués vacant, acreixerà als seus germans. Si el nebot fós únic a l'estirp la porció vacant acreixerà als oncles vius, germans del causant, i als altres nebots, els primers com si la divisió es fes per estirps i, la resta, als altres nebots, per caps.»

(No hi ha presentat cap vot particular ni cap esmena. L'article s'aprova sense discussió.)

(Es dóna lectura a l'art. 23 :)

«Art. 23. En les successions de descendents o ascendents, el cònjuge supervivent tindrà l'usdefruit de la meitat de l'herència. En el cas de successió de sols collaterals, tindrà l'usdefruit de la totalitat de l'herència. En el cas que els ascendents concorrin a la successió amb collaterals, tindrà l'usdefruit de la meitat de la part d'herència corresponent als ascendents, i l'usdefruit de la totalitat de la part corresponent als collaterals.

Quan l'usdefruit sigui solament de part de l'herència fins i tant que per acord entre els interessats o per les resolucions procedents s'hagi determinat la part d'herència subjecte a l'usdefruit del cònjuge supervivent, aquest tindrà l'administració de la totalitat de l'herència, amb l'obligació de donar als hereus la part de fruits

corresponents a les participacions que els han de quedar lliures.»

(Es llegeix la següent

«ESMENA a l'art. 23

L'article esmentat restarà redactat així:

''El cònjuge supervivent tindrà l'usdefruit de totes les finques rústiques. Quant als altres béns es regularà de la forma següent:

(Segueix l'article segons el dictamen de la Comissió.)''

Palau del Parlament, 18 de juny del 1936. — Rovira i Roure, Carreres i Artau, Vallès i Puigals, Duran i Ventosa.»)

El Sr. PRESIDENT: La Comissió accepta l'esmena?

El Sr. ANDREU: La Comissió no admet l'esmena.

El Sr. ROVIRA I ROURE: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Rovira i Roure.

El Sr. ROVIRA I ROURE: Breus paraules per a defensar l'esmena en qüestió. En realitat, senyors Diputats, nosaltres en legislar hem de recollir el que és costum del poble. Ningú millor legislador que el poble. I, en conseqüència, tot allò que generalment ha vingut a establir-se un dia i altre dia com a costum dels ciutadans, és allò que nosaltres hauríem de plasmar en les lleis. Precisament el mateix senyor Andreu, si mal no recordo, defensant la seva posició en contra d'una esmena presentada per Unió Socialista de Catalunya, deia que això és el que nosaltres havíem de fer: veure quin era el desig que havia demostrat el poble en aquells testaments, en aquelles capitulacions que generalment fa, per a determinar d'aquesta manera quin hauria d'ésser l'ordre de successió en el *ab intestat*. Nosaltres ens trobem amb un fet, amb una manifestació unànime per part de tots els catalans dels pobles rurals; als pobles rurals és costum, quan es fan capitulacions matrimonials, pactar ja en aquells moments, dos usdefruits: l'usdefruit dels pares que nomenen l'hereu, l'usdefruit que cada un d'aquests pares fa en favor del cònjuge supervivent, i l'usdefruit que els mateixos contraents en aquell moment estableixen pel cas de la mort d'aquests nous contraents que vénen a pactar el que cada un dels béns que perteneixen a cada un dels cònjuges en el moment de la seva mort passi precisament a l'altre dels contraents. D'aquesta manera queda establert terminantment en el nostre costum, que en morir-se el marit o la muller és desig seu que passi l'usdefruit d'aquells béns a aquell que el sobreviu. Però si en alguna ocasió no hi ha capitulacions matrimonials i es fa testament pel marit o per la muller, generalment es ve a establir també el principi aquest del reconeixement de l'usdefruit en favor del cònjuge supervivent.

Això que abans era molt generalitzat a Catalunya, hem de reconèixer que a les grans ciutats ja ha desaparegut. El fet de l'existència d'indústries, de negocis, etc., que determina una pertor-

bació amb existència d'un usdefruit universal, ha fet en les grans poblacions que aquest antic costum català hagi anat desapareguent, però en els pobles no. En els pobles es segueixen fent les capitulacions matrimonials en aquest sentit, en els pobles es segueixen fent testaments en aquest sentit, i per això jo establia aquesta distinció entre els béns rústics, els immobles rústics, que són generalment aquells que posseeixen les famílies rurals; d'altra mena de béns que aquests són precisament els que poden pertànyer a famílies que visquin en la ciutat o en la capital.

Per a venir a establir aquesta distinció entre el dret rural i el dret de ciutat, he cregut que el millor fóra que es concretés en aquesta esmena que he presentat a la Comissió, però que no he tingut la sort que em fos acceptada per part de la Comissió. Jo voldria que la Comissió medités sobre aquest fet, que és una realitat; nosaltres hem d'anar a recollir el que és realment esperit del poble; nosaltres hem de recollir en la successió intestada, la presumpció del que faria el causant si ell hagués atorgat testament. I com aquesta presumpció la tenim establerta en les poblacions rurals per mitjà d'aquest continu atorgament de capitulacions i testaments en què es ve a establir l'usdefruit universal en favor del cònjuge supervivent, fins a l'extrem de què els tractadistes ja diuen que s'estableix — antigament inclús s'usaven aquelles paraules, podríem dir-ne sacramentals, de què es deixava l'esposa senyora, majora, ama i usufructuària —, jo voldria que es medités sobre aquest costum que realment està establert en els pobles rurals i que s'acceptés la meua esmena.

El Sr. ANDREU: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. ANDREU: La Comissió no pot acceptar l'esmena defensada pel senyor Rovira i Roure. Aquesta esmena, tal com ve redactada, volent modificar aquest article, estima la Majoria de la Comissió que podria portar-nos a injustícies manifestes. Aquest article és precisament el que ve a establir una de les modificacions essencials entre el dret tradicional en matèria de successió intestada i el dictamen que avui sotmetem a l'aprovació del Parlament. És precisament l'article on s'estableix l'usdefruit a favor del cònjuge supervivent, usdefruit que s'estableix de la totalitat de l'herència quan els cridats a aquesta són col·laterals, i que es limita a la meitat de l'herència quan els cridats a aquesta són descendents o ascendents.

Aquest article respon a un dels arguments que feia el senyor Rovira i Roure, a la necessitat que hi ha de portar a la successió intestada allò que cada dia fan els ciutadans del nostre poble quan atorguen testament. Veiem en la pràctica constant que en atorgar testament sempre s'estableix l'usdefruit a favor del cònjuge supervivent, i nosaltres, que hem de procurar que la Llei de successió intestada substitueixi el pensament íntim que hauria tingut aquell home, aquell ciutadà que ha mort sense fer testament si hagués fet testament, hem establert aquest article. Ara bé, diu l'esmena del senyor Rovira i Roure que el cònjuge super-

vivent tindrà l'usdefruit de totes les finques rústiques. ¡Ah!, això no pot afectar quan es tracta de l'herència de collaterals, perquè llavors, tal com ve redactat l'article, com que el cònjuge supervivent té l'usdefruit de la totalitat de l'herència, és evident que en la totalitat de l'herència hi van totes les finques rústiques incloses. Això afecta a les herències de collaterals, és a dir, quan el cònjuge supervivent està cridat a la meitat de l'usdefruit solament, o sigui quan es tracta de descendents o ascendents, i llavors, en comptes de consignar la meitat, es diu en l'esmena que l'usdefruit sigui damunt de totes les finques rústiques. Això és una cosa molt forta, perquè les finques rústiques poden ésser la majoria del capital del causant o poden ésser una ínfima part.

El Sr. ROVIRA I ROURE: No m'ha entès prou bé el senyor Andreu.

(*Entra l'honorable senyor President de la Generalitat.*)

El Sr. ANDREU: Hi pot haver una altra interpretació de l'esmena del senyor Rovira i Roure, i és que vulgui dir que aquesta meitat de l'usdefruit ha d'ésser damunt de les finques rústiques, però és que diu «El cònjuge supervivent tindrà l'usdefruit de totes les finques rústiques. Quant als altres béns es regularan en la forma següent: (Segueix l'article segons el dictamen de la Comissió)», i el dictamen de la Comissió estableix l'usdefruit de la totalitat quan es tracta de collaterals i de la meitat quan es tracta de descendents o ascendents. Per tant, jo he de creure que, tal com està redactat això, l'esmena fa referència únicament i exclusivament quant respecta a la meitat, i aleshores, tal com diu l'esmena, no fóra la meitat, sinó unes vegades quatre cinques parts, altres vegades una novena part.

Nosaltres entenem que l'article és fruit d'un estudi de tota la Comissió, que ha estat aprovat amb els vots de les representacions de tota la Cambra, i em sembla que avui aquesta esmena que propugna el senyor Rovira i Roura fóra una pertorbació que en la pràctica podria crear una pila de conflictes, i sobretot una injustícia irritant, perquè en alguns casos podria representar per al cònjuge una part molt important i en altres casos gens important. Per aquestes raons, jo demano al senyor Rovira i Roure que no faci votar l'esmena, que a ésser possible la retiri; en el cas que vulgui mantenir-la, jo he de demanar als senyors Diputats que hi votin en contra.

El Sr. ROVIRA I ROURE: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Rovira i Roure.

El Sr. ROVIRA I ROURE: Aquesta vegada sí que he de parlar per força per a rectificar, perquè, realment, se m'atribueixen una sèrie de coses que jo no he dit sota cap concepte i que, a més, no diu l'esmena en qüestió. L'esmena diu ben clarament: «El cònjuge supervivent tindrà l'usdefruit de totes les finques rústiques. Quant als altres béns es regularan de la forma següent: (Segueix l'article segons el dictamen de la Comissió)». És a dir, que aleshores dirà: «Quant als altres béns es regularan de la forma següent: En les successions de descendents o ascendents, el

cònjuge supervivent tindrà l'usdefruit de la meitat de l'herència. En el cas de successions de sols collaterals, tindrà l'usdefruit de la totalitat de l'herència», etc., etc. És a dir, que em sembla que queda ben clar que amb aquesta esmena el que es persegueix és que a les finques rústiques, en tots els casos, l'usdefruit de les mateixes, passi a favor del cònjuge supervivent, però que si a l'herència hi ha finques rústiques i finques que no són rústiques, de les que no són rústiques la meitat passi al cònjuge supervivent en el cas que es difereixi l'herència a descendent o ascendent, i també hi passi la totalitat en el cas que correspongui a altres parents.

De manera que, encara que indubtablement després de les paraules pronunciades pel senyor Andreu no tindrà la sort de convèncer-lo, ja que va amb la predisposició de refusar l'esmena, jo voldria almenys que abans de refusar-la es fixés ben bé amb el que jo vull dir amb l'esmena en qüestió i en el que jo he explicat en defensar-la.

Jo, precisament, la fonamentava en les mateixes paraules que deia el senyor Andreu. Esperit del poble ho és allò que s'ha manifestat en atorgar-se capitulacions matrimonials i en atorgar-se testaments. Quan s'atorguen capitulacions matrimonials, que generalment és en els pobles rurals, s'estableix en aquell moment que els pares que han nomenat ja hereu es reserven en favor del cònjuge supervivent la totalitat de l'usdefruit, i no solament això, sinó que els nous contraents, aquells que van a formar una nova família, també pacten la totalitat de l'usdefruit en favor del cònjuge supervivent. I com això és una realitat i com quan no hi ha capitulacions matrimonials i es fa testament en els pobles rurals se segueix mantenint el mateix criteri i en aquests testaments es ve a estipular l'usdefruit en favor del cònjuge supervivent, per això jo deia que és necessari que això que ha establert el costum, que això que està tan generalitzat, que inclús moltes vegades quan no hi ha ni capitulacions matrimonials ni testament i va la gent a consultar l'Advocat i se'ls diu que no existeix l'usdefruit en favor del cònjuge supervivent, aquella gent es queda realment astorada, no comprenc com això no està establert en la llei, perquè està infiltrat en el seu esperit el dret aquest d'usdefruit respecte de tota l'herència en favor del cònjuge supervivent.

És per això que jo deia que aquest esperit l'hauríem de recollir i l'hauríem de ben concretar en la Llei de Successió intestada. I jo deia, que això passa als pobles rurals, però per la transformació dels costums, en les grans ciutats, això ja, generalment, no passa, i moltes vegades ja, a les grans ciutats, els testaments no s'atorguen amb aquesta universalitat, generalment ja es donen altres compensacions al cònjuge supervivent, però, en canvi, a la ruralia, als pobles rurals, això se segueix establint i això se segueix assenyalant com una cosa que es conceptua essencial.

I per aquestes raons és per les que jo m'he permès dir que s'havia de cercar una fórmula, que podria ésser aquesta o una altra qualsevol, venint a respectar aquest dret que ha vingut con-

tinuant-se pel costum als pobles rurals d'establir l'usdefruti total en favor del cònjuge supervivent, sens perjudici de seguir respectant el criteri de la Comissió amb referència a aquells altres béns que puguin pertànyer a gent que no visquin en els medis rurals.

I per això jo establia i deia: una solució, aquesta o una altra qualsevol, és que de totes les finques rústiques, que en general són el patrimoni que es té als pobles rurals, en tinguin l'usdefruti el cònjuge supervivent, siguin quins siguin els parents que hagin de succeir el causant; patrimonis podríem dir-ne de ciutat, com són valors mobiliaris, com són indústries, com són altra classe de béns, aleshores establir el criteri mantingut per la Comissió, que si els successors són descendents o ascendents del cònjuge supervivent solament tinguin la meitat de l'usdefruti, i si es tracta d'una altra classe de parents, en tinguin la totalitat.

Es podrà contestar que hi ha una mena de béns, que són les finques urbanes, la propietat immobiliària urbana, que d'això n'hi ha a ruralia i a ciutat. Respecte d'aquesta qüestió podríem també establir, si vol la Comissió, un criteri entremig, i dir: per les finques de caràcter urbà, en pobles de més de 5,000 habitants, per exemple, se seguirà la mateixa successió que havia establert la Comissió i que jo reservaria, podríem dir, per als grans nuclis de població; finques urbanes de poblacions de menys de 5,000 habitants, podrien ésser equiparades a les finques rústiques. Qualsevol criteri pot acceptar la Comissió, però el que cal és recollir, en definitiva, allò que jo entenc que venim obligats a recollir, que és l'esperit del poble, manifestat temps i temps, anys i anys, en capitulacions matrimonials i en testaments.

El Sr. ANDREU: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. ANDREU: Jo he d'insistir, en part, en els arguments ja manifestats, i també amb altres per a demostrar que no és possible l'esmena del senyor Rovira i Roure.

Insisteixo que aquesta esmena, quan es tracta de successions en les quals són cridats collaterals, no té cap mena d'eficàcia, perquè si el cònjuge té l'usdefruti de la totalitat de l'herència, no cal perquè establir que tindrà l'usdefruti de les finques rústiques.

El Sr. ROVIRA I ROURE: El cas és pels altres.

El Sr. ANDREU: Bé, aleshores és quan jo dic que s'estableix una injustícia. Al més, hi ha una impossibilitat legal, àdhuc en l'acceptació de l'esmena del senyor Rovira i Roure, que és la següent: Es pot donar el cas que només tinguin finques rústiques el causant, i en aquest cas la legítima ¿d'on s'ha de treure, si té l'usdefruti de la totalitat de l'herència el cònjuge supervivent? Perquè, tinguin en compte, senyor Rovira i Roure, que això afecta quan són cridats descendents i ascendents que a la vegada són legítimaris, i precisament la Comissió va tenir molt en compte la qüestió que hi havia una altra part de l'herència que estava afectada per la legítima. Aquest

és un argument que tanca completament l'esmena.

El Sr. ROVIRA I ROURE: No el tanca, perquè es podria establir «salvant els drets de legítima»; però a més, senyor Andreu...

El Sr. ANDREU: Deixi'm acabar, la V. S., senyor Rovira i Roure, que jo abans l'he escoltat sense interrompre'l.

Torno a insistir que representa una manifesta injustícia, perquè quan fos cridat a l'herència, si fos un senyor que deixa finques rústiques, el cònjuge supervivent tindrà la totalitat de l'usdefruti. Ara bé, en l'altre cas, el cònjuge supervivent només en tindrà la meitat.

Jo crec que, encara que això sigui un costum, si aquest costum és una cosa injusta, quan anem a establir, a imposar, amb caràcter general — perquè que s'invoqui aquest argument, aquest costum en casos particulars està bé —, el legislador cal que vegi si representa o no una enorme injustícia. Jo tinc l'absoluta seguretat que, de prosperar aquesta esmena, no solament ens trobaríem amb la impossibilitat de poder-la acoblar al dictamen, sinó que faríem una injustícia que repugnaria a tots els juriconsults de casa nostra, que trobarien mal feta aquesta esmena presentada per la V. S.

I és per això que la Comissió ha de demanar que no s'accepti l'esmena de la V. S., i que sigui rebutjada.

El Sr. ROVIRA I ROURE: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Rovira i Roure.

El Sr. ROVIRA I ROURE: Dues paraules, per a explicar i retirar l'esmena.

Jo entenc, senyor Andreu, que això no té res a veure amb la qüestió de les legítimes, perquè amb això ens trobem exactament igual quan es fan capitulacions matrimonials i, naturalment, val molt més, molt més la nua propietat de l'herència que no pas l'usdefruti, màxim quan a Catalunya hi ha una legítima tan reduïda com la quarta part de l'herència. És indubtable que la nua propietat val molt més que la quarta part i, en la seva conseqüència, la legítima no queda minvada des del moment que correspon als hereus tota la totalitat, la totalitat dels béns, si bé que exclusivament en nua propietat, però amb tot i això si aquest mitjà li fa por al senyor Andreu, això es podria solucionar senzillament amb dir: «salvant sempre els drets de legítima dels descendents i ascendents».

Amb tot, i com que ja veig que no tinc fortuna amb l'esmena, la retiro.

El Sr. PRESIDENT: Resta retirada l'esmena.

(Es dona lectura a la següent addició:)

«AL PARLAMENT

Els Diputats que sotasignen tenen l'honor de proposar la següent addició al dictamen sobre el Projecte de Llei de successió intestada:

ADDICIÓ

A l'art. 23 s'hi afegirà un darrer paràgraf que dirà així:

"El cònjuge supervivent perdrà aquest usdefruit en el cas que contregui nou matrimoni."

Palau del Parlament, 25 de juny del 1936. — Duran i Ventosa, Rovira i Roure, Secanell, Vallès i Pujals.»

El Sr. DURAN I VENTOSA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Duran i Ventosa.

El Sr. DURAN I VENTOSA: He de reconèixer que aquesta esmena ha estat presentada, precisament, en el moment de començar aquesta sessió i, per consegüent, la presidència de la Comissió pot tenir el desig de consultar amb els seus companys, tots els que la componen, per a veure si l'accepta o no. Com que per altra part l'hora ja és una mica avançada, si no hi hagués inconvenient, crec que es podria suspendre la sessió. De totes maneres jo em limito al que acordi la Presidència.

El Sr. PRESIDENT: Queda suspesa la discussió de l'art. 23. Poden continuar-se discutint els altres articles.

(Es dona lectura a l'art. 24.)

«Art. 24. L'ex-cònjuge no té dret a gaudir de l'usdefruit establert en l'article anterior, quan el matrimoni hagués estat dissolt o declarat nul per sentència ferma.»

(Es llegeix la següent

«ESMENA

L'article esmentat restarà redactat així:

"L'ex-cònjuge no té dret a gaudir de l'usdefruit establert en l'article anterior, quan el matrimoni hagués estat dissolt per culpa seva, o declarat nul per sentència ferma."

Palau del Parlament, 18 de juny del 1936. — Rovira i Roure, Carreres i Artau, Vallès i Pujals, Duran i Ventosa.»

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. ANDREU: La Comissió no accepta l'esmena.

El Sr. ROVIRA I ROURE: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Rovira i Roure.

El Sr. ROVIRA I ROURE: Dues paraules solament, dues paraules, perquè ja veig que no tinc la sort que s'accepti cap de les meves esmenes.

Al meu entendre, és veritablement injust que el cònjuge innocent, quan ha existit una sentència de divorci, no tingui dret de cap mena en la successió intestada. Jo entenc que tant en la successió intestada, com en relació als drets legítims, el cònjuge innocent hauria de conservar en absolut els mateixos drets, i per això he presentat l'esmena en qüestió. Jo reconec que hi ha la possibilitat que es digui que el cònjuge divorciat, que era culpable, hagi contret nou matrimoni; però amb tot i això, jo entenc, precisament, que no s'ha d'anar a establir en la llei la possibilitat

aquesta que amb el fet de contraure nou matrimoni el cònjuge culpable, precisament es vingui a mermar uns drets del cònjuge innocent. Per aquestes raons he presentat l'esmena en qüestió, i després de saber si s'accepta o no per la Comissió, decidiré si la retiro o la sostinc.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. ANDREU: Dues paraules solament. Jo voldria que el senyor Rovira i Roure no cregués que és una cosa sistemàtica el no acceptar les seves esmenes. Aquesta seva esmena d'ara ha estat estudiada per la Comissió, i la Comissió va entendre que això era una cosa que regulava la Llei del Divorci i per tant no s'havia de posar en aquest Projecte de Llei, perquè era inútil, tota vegada que es regula per la llei esmentada. Per això la Comissió no pot acceptar aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Rovira i Roure manté l'esmena?

El Sr. ROVIRA I ROURE: Donada la promesa del senyor Andreu, la retiro.

El Sr. ANDREU: No, res de promesa! (Rialles.)

El Sr. PRESIDENT: Així, no hi ha altre divorci que l'existent entre la Comissió i el senyor Rovira i Roure! (Rialles.)

Resta retirada l'esmena. Se suspèn aquest debat.

Lectura d'una Proposició de Llei

(Es dona lectura a la següent

«AUTORITZACIÓ

Reunida la Comissió Permanent de Governació, sota la presidència del senyor Manuel Galés i Martínez, actuant de Secretari accidental el senyor Josep Folc i Folc i amb assistència dels senyors Vocals Francesc Arnau i Cortina, Josep Terradelles i Joan, Martí Rouret i Callol i Joan Vallès i Pujals, ha examinat, als efectes de l'article 71 del Reglament de la Cambra, i ha pres, per unanimitat, l'acord d'autoritzar la lectura de la Proposició de Llei signada amb data 2 de juny del 1936 pels senyors Diputats Estanislau Ruiz i Ponsetí, Joan Fronjosà i Salamó, Pere Lloret i Ordeix, Carles Gerhard i Ottenwaelder i Jaume Simó i Bofarull.

Palau del Parlament, 19 de juny del 1936. — El President, M. Galés. — El Secretari accidental, J. Folc»).

(A continuació, un senyor Secretari llegeix la següent Proposició de Llei:)

«AL PARLAMENT

Els Diputats que sotasignen tenen l'honor de proposar a l'aprovació de la Cambra la següent

PROPOSICIÓ DE LLEI

Article únic. És autoritzat el Poder executiu per a donar per acabada la vida legal d'aquells Ajuntaments les minories dels quals foren reno-

vades governativament en el període comprès entre el 6 d'octubre del 1934 i el 19 de febrer darrer, amb l'aquiescència de les respectives majories que acceptaren, en aquesta forma, la col·laboració dels nous gestors nomenats per autoritats il·legals.

El Poder executiu curarà de convocar amb la urgència possible noves eleccions per a la renovació total d'aquells Ajuntaments, d'acord amb els preceptes de la Llei Municipal.

Palau del Parlament, 2 de juny del 1936. — Ruiz i Ponsetí, Fronjosà, Lloret, Gerhard, Simó i Bofarull.»

(La Proposició de Llei llegida passa a la Comissió corresponent.)

Votació definitiva del dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei autoritzant el Govern de la Generalitat per a publicar novament el text refós de la Llei de Contractes de Conreu rectificant els errors materials observats en el text del 21 de setembre del 1934

(En votació ordinària s'aprova definitivament

el dictamen, per unanimitat i amb el quòrum reglamentari.)

(El text de la llei es publica com annex a aquest DIARI DE SESSIONS.)

ORDRE DEL DIA

per a la sessió de divendres

1. Precs i preguntes.
2. Continuació de la interpellació sobre la suspensió de l'Ajuntament de Solsona.
3. Continuació de la discussió del dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei referent a la successió intestada.
4. Continuació de la discussió del dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei relatiu a l'estudi d'un procediment de suspensió del procediment administratiu per al cobrament de les quotes d'exaccions municipals.

(S'aixeca la sessió a les vuit i catorze minuts de la vetlla.)

PARLAMENT DE CATALUNYA

L L E I

autoritzant el Govern de la Generalitat per a publicar novament el text
refós de la Llei de Contractes de Conreu

Article únic. S'autoritza al Govern de la Generalitat per a publicar novament el text refós de la Llei de Con-

tractes de Conreu, rectificant els errors materials observats en el text del 21 de setembre del 1934, inserit al BUTLLETÍ

OFICIAL DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA del dia 30 següent.

Palau del Parlament, 25 juny del 1936.

1914

1914

1914

1914